



Blogger van de week

Jaar zonder pijn

Blogger: Demio
Over: Mantelzorg
Adres: verpleeghuiservaringen.volkskrantblog.nl

22 december 2006, 23.58

Pijn in schouder

Op mijn aandringen heeft de verpleeghuisarts weer met de revalidatiearts overlegd. Hij heeft weer onderzoek gedaan en denkt aan een subluxatie (de schouder zou dan deels uit de kom liggen), hoewel de foto's daar geen aanwijzingen voor geven. Dat veroorzaakt de hevige pijn.

Hij gaat de foto's opvragen en bekijken. Over een maand komt hij weer. Ondertussen moeten we nadenken over zijn voorstel voor een ingreep.

Ik ben gefrustreerd dat we elke keer zo lang op het volgende onderzoek moeten wachten. Dat heeft te maken met het feit dat in veel verpleeghuizen de specialist 'eens in de zoveel tijd' op bezoek komt. Er moeten dan voldoende vragen of voldoende patiënten zijn om hem/haar te laten komen.

De keuze om de specialist zelf te bezoeken hebben we in dit geval niet. Triest maar waar.

28 december 2006, 21.53 uur

Niet thuis slapen

Mijn moeder heeft de eerste Kerstnacht slecht geslapen. Ze is moe en is 'op bezoek' in haar eigen huis. Voor mijn broers en zussen komen, leg ik haar, zoals gewoonlijk, een paar uurtjes op bed, om wat uit te rusten. Ze eet weinig en is stil. Aan het begin van de avond zegt ze graag naar bed te willen. En ik zeg 'dat is goed, dan gaan we over een kwartiertje weg'. Ik bedoel dan: terug naar het verpleeghuis.

"Mag ik niet hier slapen?" vraagt ze. Ik leg haar uit dat dat niet gaat. Om het een beetje goed te maken zeg ik dat we ook iets eerder weg kunnen gaan.

Wanneer ik haar terugbreng en haar in bed wil helpen, geeft ze aan misselijk te zijn. Ik leg snel iets over haar heen, maar er komt niets uit. Ze heeft te weinig gegeten om iets over te kunnen geven. Ik vraag of ze al de hele middag 'dag niet lekker is. Dat besaamt ze.

En paar weken geleden heeft mijn moeder me gevraagd of ze in de Kersttijd een nacht thuis kon slapen. Ik had haar beloofd daarover na te zullen denken. Maar na overleg met familie en anderen, heb ik toch besloten het niet te doen.

Ik heb altijd gezegd dat ik alles voor mijn moeder wil doen, maar 's nachts oppassen kan ik niet en wil ik niet. Ik weet dat ik dan de volgende dag gebroken ben. Ik ben er niet op terug gekomen in de hoop dat mijn moeder haar vraag vergeten is. Maar dat betwijfel ik nu ik haar in bed leg. Ik voel me rot en een egoïst, alhoewel ik ook wel weet dat ik dat niet ben.

2 januari 2007, 11.43

Een jaar zonder pijn graag

Met Oudejaarsavond breng ik mijn moeder 's avonds terug naar het verpleeghuis. In de huiskamer zijn mensen bij elkaar gezet. Sommigen bedlegerig, anderen in rolstoel. Mijn moeder wil naar bed, net als veel anderen.

Om middernacht denk ik aan mijn moeder en stel me voor hoe ze in haar bed ligt en wakker wordt van het vuurwerk. Ze kan haar bed niet uit om event te gaan kijken. Ze kan zich niet omkeren om de slaap weer te hervatten. Zal er iemand komen om haar een gelukkig Nieuwjaar te wensen?

De volgende ochtend bel ik haar. Ze heeft redelijk geslapen. Ze wil nog wel een jaartje erbij, maar graag zonder pijn en met veel zon. Dat wens ik haar. En ze zegt dat ze graag wil dat we haar 'blijven helpen'. Dat beloof ik haar.